

Veilige haven voor alle mensen van goede wil

Bron: dagblad De Limburger (online) van 09-03-2026

Wandelend door het dorp is er geen ontkomen aan. Overal plakaten voor de gemeenteraadsverkiezingen. Gouden bergen? Ja, ze bestaan. Maar ho, pas na 18 maart en mits je op de juiste partij stemt. Vanaf een van de affiches voor een plaatselijke groepering roept een lachende jongeman me toe: 'Wij denken dat het wél kan'. Wat? Dat staat er niet bij. Ik zie het affiche hangen, net voor de ingang van de Engelse begraafplaats in het dorp. Voor de levenden is deze slogan al zeer uitdagend, laat staan voor de Engelse militairen die een paar meter verderop begraven liggen.

Smeerolie

Verstand komt met de jaren. Twijfel en onzekerheid ook. Kiezen wordt steeds lastiger. Landelijke partijen staan hier nauwelijks nog op het stembiljet; lokale jongens en meisjes domineren het tableau. Niet dat daar iets mis mee is, integendeel. Prachtig dat engagement met eigen dorp of stad. Maar goede contacten met politieke geestverwanten bij provincie en Rijk kunnen vaak nuttige smeerolie zijn.

Oude Grieken

Kijk naar al het positieve. Niet eerder in de geschiedenis waren in Nederland zoveel mensen lid van een politieke partij als nu. En ook al is die smartphone vastgegroeid aan hun hand: veel jongeren bruisen van enthousiasme, hulpbereidheid en daadkracht. Nooit was het beeld zo verwarrend, nooit waren er zoveel tegengestelde signalen. Maar de democratie blijft springlevend. Het staatsmodel van de Oude Grieken die zoveel meer deden dan in de zon zitten, is nog altijd onovertroffen. Dictators en machthebbers die niet deugen hebben er een hekel aan. Ik wil niet preken – met predikers loopt het meestal slecht af – maar wij in Nederland weten niet half hoe goed we het hier hebben. Wereldwijd leven steeds minder mensen in een samenleving waar recht en vrijheid vooropstaan. Democratie blijft de droom en de veilige haven voor alle mensen van goede wil.